

blijkt volstrekt niet uit het schrijven en door het feit dat de geneeskundige uitgenoodigd wordt als haar „vertrouwensarts” op te treden wordt de relatie aangeknoopt. Eenmaal moet toch de eerste zijn en dat dit geschiedt op het oogenblik dat er wat te controleeren is, spreekt toch wel van zelf.

Daar het ambtsgeheim ons verplicht te zwijgen over datgene wat de verzekeringsmaatschappij moet weten, is het aanstellen van controleerende medici onvermijdelijk, en zoolang er verzekeringen tegen ongelukken gesloten worden, zijn er ook al controleerende geneeskundigen. Voor collega DEKKER moge dit iets nieuws zijn, feitelijk is dit zeker niet het geval.

Een nadere toelichting van zijn bedoeling is dus zeker niet overbodig.

Om daarom te verzoeken is de eerste aanleiding van mijn schrijven, maar tevens wensch ik protest aan te teekenen tegen den toon, die weder in dit schrijven tegen verzekeringsmaatschappijen aangeslagen wordt. De directeuren zijn mannen die ten volle beseffen dat zij zonder de hulp van ons geneeskundigen niets kunnen doen, die niets liever wenschen dan met ons op een goeden voet te staan en nog liever met ons samen te werken. En zij mogen ons noodig hebben, wij hebben aan hen veel te danken. Ons te beleedigen kan allermint in hun bedoeling liggen. Maar dan gaat het ook niet aan om bij iedere schijnbare tekortkoming in onheusche termen tegen hen uit te varen.

Onbehoorlijk vind ik het den ongenoemden 1) (maar den heer DEKKER toch bekenden) geneeskundigen adviseur aan te vallen zooals thans geschiedt. Collegiaal ware gehandeld wanneer den adviseur de grieven kenbaar gemaakt waren.

Niets komt mij wenschelijker voor dan dat er steeds hoog tegen den geneeskundigen stand opgezien wordt, maar daarvoor is het noodig dat de medici zich ook zóó gedragen dat zij ten allen tijde daarop hun rechten kunnen doen gelden.

Hoogachtend

Uw dw. Coll.

Amsterdam, 3 Jan. 1905.

J. B. VAN GEUNS.

INGEZONDEN.

VERGIFTIGING DOOR CALOMEL.

Een mijner familieleden onderging een lintwormkuur met het daarbij gebruikelijke calomel: dit geneesmiddel voldeed echter niet aan de indicatie van „doorslaan” en veroorzaakte een kwikintoxicatie. Geneesheer noch patiënte hadden zich iets te verwijten: de kuur was „lege artis” voorgeschreven en nauwgezet door de patiënte opgevolgd.

Een meer voorkomend geval, doch juist daarom acht ik het noodig nog eens met klem tegen dat afschuwelijke calomel te waarschuwen. Ik ken geen enkele vitale indicatie voor de toediening er van, dat, *horribile dictu*, nog wel een geliefkoosd kindermiddel is: in alle gevallen kan het best vervangen worden en moest dus eigenlijk wegens de kans op nadeelige bijwerking geheel uit de praktijk gebannen worden.

1) Op ons verzoek heeft Dr. DEKKER er in toegestemd den naam der maatschappij en van den adviseur uit zijn stuk weg te laten. *De Redactie.*

In het begin mijner carrière, die ik in Indië doorbracht, was ik zelf het slachtoffer er van, toen ik tegen een acuut gewrichtsrheumatisme met het modegeneesmiddel dier dagen, calomel, behandeld werd; weken lang lag ik te saliveeren en eerst met het verlies van een paar kiezen was ik de ellende te boven. In mijn eigen meer dan 40-jarige praktijk zag ik natuurlijk nimmer de nadeelige gevolgen der calomeltherapie, daar ik nooit aanleiding gevonden heb het voor te schrijven, doch bij dozijnen kan ik de gevallen tellen, waarbij ik in consult geroepen werd of die ik toevallig onder de oogen kreeg van uitgebreide verzweringen van den mond, voedingsstoornissen enz. na het gebruik van „schulgerechte” doses calomel. Ik zou wel eens een enquête willen ingesteld zien naar het voorkomen van dergelijke gevallen en dan zou men verbaasd staan over het betrekkelijk veelvuldig voorkomen van vergiftiging in meer of mindere mate tengevolge van die vervloekte calomeltherapie.

In het onlangs uitgekomen 1ste gedeelte van het *Geneeskundig Jaarboekje voor 1905* wordt het calomel nog aanbevolen als darmantisepticum bij kinderen en als diureticum bij hydrops. Alleen wordt gewezen op somtijds onherstelbare intoxicatie bij intramusculaire injecties tegen syphilis. Ter wille van dit ook bestaande gevaar bij de toediening op de gewone wijze tegen andere ziekten moest dit geneesmiddel uit de pharmacopee geschrapt worden.

Hiertoe bestaat echter voorloopig geen kans en daarom acht ik mij geroepen mijn jongere collega's nog eens het gevaarlijke van dit middel in herinnering te brengen en hen er op te wijzen dat het steeds door een ander te vervangen is.

's-Gravenhage.

Dr. A. K. W. ARNTZENIUS.

CORRESPONDENTIE.

DE RUBRIEK: OVERZICHT VAN TIJDSCHRIFTEN.

Bij wijze van proef, voorloopig voor één jaar, gaven wij in den afgelopen jaargang een kort overzicht van den inhoud van 20 groote buitenlandsche tijdschriften. In het onzekere, of het gewenscht was, dit overzicht voort te zetten en, zoo ja, het tot de voornaamste buitenlandsche weekbladen uit te breiden, vroegen wij aan een aantal onzer lezers (aan allen was niet wel doenlijk), ons hun persoonlijke meening in deze te doen weten. Uit de ons bereidwillig toegezonden antwoorden is gebleken, dat zeer velen persoonlijk geen prijs stellen op het voortbestaan van deze rubriek, sommigen wegens de korthed (telegramstijl) der referaten, anderen wijl zij door leesgezelschappen of op andere wijze in voldoende mate met de buitenlandsche literatuur kennis maken, velen zonder opgave van redenen.

Daarentegen getuigden een betrekkelijk groot getal lezers, persoonlijk deze rubriek wel degelijk op prijs te stellen en ook uitbreiding ervan te wenschen. Ons besluit was dus niet moeilijk: Terwijl een ieder ze desgewenscht kan overslaan, moesten deze Overzichten voor de belangstellenden behouden blijven.

De proef zal dus, wederom voor een jaar, worden voortgezet, en zich thans ook over een aantal der eerste buitenlandsche weekbladen uitstrekken.

Verscheidene lezers noemden bepaalde tijdschriften, waarvan zij overzichten begeerden. Deze zeer uiteenloopende wenschen kunnen onmogelijk alle worden